

W związku z tym strona skarżąca stwierdza, iż założenie, że Gibraltar jest częścią Zjednoczonego Królestwa jest błędne. Według strony skarżącej, w sposób oczywisty wynika to z krajowego prawa konstytucyjnego, prawa publicznego międzynarodowego i prawa wspólnotowego.

Strona skarżąca podnosi ponadto, że stosowana przez Komisję zasada selektywności pod względem regionalnym nie może mieć zastosowania do Gibraltar. Według strony skarżącej, decyzja dotyczy dwóch jurysdykcji podatkowych, które są całkowicie rozdzielne i wzajemnie się wykluczające, więc przepisy podatkowe Gibraltar nie mogą być traktowane jako odstępstwo od prawa podatkowego Zjednoczonego Królestwa.

Po drugie, strona skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała prawo i popełniła błędy w rozumowaniu, ponieważ uznała, że reforma podatkowa jest selektywna pod względem przedmiotowym. Według strony skarżącej, reforma ma charakter powszechny i stanowi racjonalny wybór polityki gospodarczej Gibraltar.

Według strony skarżącej, celem przepisów przewidujących, że firmy, które nie osiągają zysku, nie są opodatkowane i że nie jest wymagane od firm, żeby płaciły więcej, niż wynosi określona maksymalna kwota jest jedynie uniknięcie nadmiernego opodatkowania i nie mają one zastosowania w sposób selektywny do szczególnej grupy lub kategorii.

Strona skarżąca twierdzi również, że Komisja myli się stwierdzając, w odniesieniu do podatku od wynagrodzeń i podatku od nieruchomości, który nie ma zastosowania do firm niemających budynków gospodarczych lub osób zatrudnionych w Gibraltarze, że reforma przewiduje zwolnienie od opodatkowania sektora offshore i z tego powodu jest selektywna pod względem przedmiotowym. Strona skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne w tym zakresie, ponieważ ani Zjednoczone Królestwo, ani strona skarżąca nie mieli możliwości przedstawienia uwag w tej sprawie podczas formalnej procedury dochodzenia.

Wreszcie, strona skarżąca podnosi, że nie można uważać reformy za selektywną, ponieważ jej charakter, ogólny układ i zasadnicze cechy są tak zaprojektowane, aby odpowiadały szczególnym cechom gospodarki Gibraltar, a w szczególności jej ograniczonemu rozmiarowi, niedoborowi siły roboczej, przemysłowi zdominowanemu przez usługi i prostocie operacyjnej małej administracji.

Skarga wniesiona dnia 8 czerwca 2004 r. przez Royal County of Berkshire Polo Club Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-214/04)

(2004/C 217/50)

(Język postępowania do określenia na mocy art. 131§2 regulaminu – język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

Dnia 8 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) przez Royal County of Berkshire Polo Club Ltd., z siedzibą w Windsorze (Zjednoczone Królestwo), reprezentowaną przez J. H. Maitland Walker, Solicitor, i D. McFarland, Barrister.

Drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą było The Polo/Lauren Company LP.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie R 273/2002-1 odrzucającej zgłoszenie strony skarżącej;
- obciążenie kosztami Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający znak towarowy:	Strona skarżąca
Zgłoszony znak towarowy:	Graficzny znak towarowy „ROYAL COUNTY OF BERKSHIRE POLO CLUB” dla towarów z klasy 3 (preparaty do czyszczenia itd.)
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na który powołano się w sprzeciwie:	Polo Lauren Company LP
Sporny znak towarowy lub oznaczenie:	Krajowe znaki towarowe, graficzny i słowny, zawierające słowo „POLO”
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej:	Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów; odmowa rejestracji
Uzasadnienie skargi:	Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ . Strona skarżąca podnosi, że przedmiotowe znaki towarowe nie są do siebie podobne.

⁽¹⁾ Pomoc państwa C 66/2002 – Reforma podatku dochodowego od osób prawnych Gibraltar

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str.1).